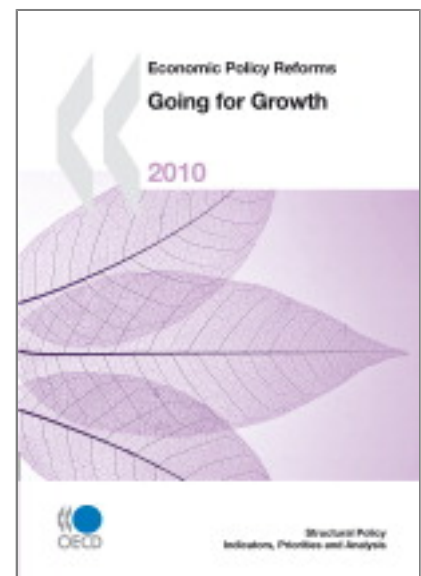

OECD *Multilingual Summaries*

Going for Growth 2010

Summary in Norwegian

Going for Growth 2010

Sammendrag på norsk

- Verden står nå overfor ettervirkningene av den verste finanskrisen siden den store depresjonen. Going for Growth 2010 undersøker de strukturelle tiltakene som har blitt satt inn som følge av krisen, evaluerer mulige langsiktige innvirkninger disse tiltakene kan ha på økonomisk vekst, og identifiserer de viktigste reformene som er nødvendige for å styrke vekst. I tillegg gir undersøkelsen en global vurdering av strukturelle reformer som har blitt implementert i OECD-medlemsland i løpet av de siste fem årene for å øke sysselsetting og arbeidsproduktivitet. Reformområder inkluderer utdanningssystemer, produktmarksregulering, landbrukspolitikk, skatte- og godesystem, helseomsorg og arbeidsmarkedspolitikk.
- De internasjonalt sammenlignbare indikatorene gjør det mulig for land å vurdere sine økonomiske prestasjoner og strukturelle tiltak på en rekke områder.
- I tillegg inneholder denne utgaven tre analytiske kapitler som dekker intergenerasjonell sosial mobilitet, bankregulering og konkurranse samt viktige strukturelle utfordringer i Brasil, Kina, India, Indonesia og Sør-Afrika.

OECD-landene opplevde en kraftig finanskriser som førte til den dypeste resesjonen siden den store depresjonen. Myndigheter og sentralbanker tok hurtig ekstraordinære tiltak for å redde det finansielle systemet, og det ble gått i gang med en rekke strukturtiltak som kan se ut til å ha lagt grunnlaget for en gradvis rekonvalesens.

Etter hvert som rekonvalesensen begynner å ta fatt vil de hurtige tiltakene som ble satt inn som svar på krisen måtte revurderes for å se om de bidrar til å støtte bærekraftig økonomisk vekst i tiden fremover. I fjorårets rapport ble det fremlagt prinsipper for strukturelle tiltak som kunne støtte etterspørsel på kort sikt, mens de samtidig kunne hjelpe med å sørge for robust vekst på lang sikt. Hovedkapittelet ("Responding to the Crisis", kapittel 1) undersøker i detalj de faktiske strukturelle tiltakene i alle OECD-land. Tre hovedkonklusjoner skiller seg ut:

- OECD-land har så langt unngått de store strukturelle feiltrinnene fra noen tidligere kriser, slik som å innføre strenge proteksjonistiske tiltak eller svært ødeleggende arbeidsmarkedspolitiske tiltak som førtidspensjonering. Det ble tatt andre tiltak som vil bidra til å bremse krisens langsiktige skade på materiell levestandard og velferd, som innenfor områdene forskning og utvikling, infrastruktur, inntektskatt og aktiv arbeidsmarkedspolitikk.
- Fremover, derimot, gjenstår betydelige risikoer. Med sannsynlig høy arbeidsledighet i en viss tid fremover vil styresmakter møte press til å innføre arbeidsmarkedstiltak som, hvis de blir stående, kan føre til redusert arbeidskraftutnyttelse over lengre tid. Likeledes, avhengig av størrelsesorden og sammensettingen av justeringer av skatter og utgifter, kan den sårt tiltrengte konsolideringen av offentlige finanser påvirke inntektsnivåer på lang sikt.
- Nødvendigheten av strukturelle reformer har generelt sett blitt forsterket som følge av krisen. Dette er spesielt sant med tanke på behov for finansreguleringer. Det er også behov for reformer på andre områder, slik som i arbeids- og produktmarkeder, hvor reformer kunne sette fart på rekonvalesensen, hjelpe med å konsolidere offentlige finanser på en måte som beskytter langsiktig vekst og i noen tilfeller føre til en reduksjon i nåværende budsjettmessige ubalanser.

Sett i sammenheng med et sterkt behov for reformer i kjølvannet av krisen, vurderer oversikten over reformer (kapittel 2) fremskritt som hvert land har gjort i løpet av de siste fem årene på en rekke strukturelle tiltaksområder hvor styresmakter kan øke økonomisk vekst. Notatene om hvert land (kapittel 3) i dette årets utgave trekker også frem de prioritene som det ser mest nødvendig ut å rette seg mot i løpet av rekonvalesensen. På tross av dybden og det utvidede omfanget av krisen, har forskjeller i bruttonasjonalprodukt ikke endret seg så mye, og dette kan i stor grad forklares av strukturelle tiltak som danner grunnlaget for hvilke prioriteringer som blir identifisert i *Going for Growth*. Hovedreformene som stikker seg frem etter vurderingen som ble foretatt i perioden 2005-2009 er følgende:

- OECD-land har etterfulgt prioriterte strukturelle tiltak fra *Going for Growth* siden 2005. To tredjedeler av dem fattet lovgivende tiltak på minst ett av sine prioritetsområder hvert år.
- Samtidig har reformer typisk sett vært gradvise og ikke radikale, og de fleste har ikke vært ambisiøse nok til å berettige en fjerning av tilsvarende *Going for Growth*-prioriteringer. Videre kan det se ut som at farten på strukturelle reformer har avtatt i det siste.
- Det er stor variasjon blant landene som har vært mest aktive med strukturelle reformer siden 2005 med tanke på geografi, størrelse og inntektsnivåer, selv om flesteparten er små OECD-økonomier.
- Erfaring med tidligere reformer som har blitt vurdert i dette kapittelet bekrefter at reformer er enklere å gå i gang med når de bare innefatter fordeler og få eller ingen kostnader på kort sikt, og vanskeligere å utføre når de kan skade de kortsiktige interessene til spesifikke grupper, slik som sittende investorer, gårdbrukere eller "innsiderne" i arbeidsmarkedet.

Denne utgaven av *Going for Growth* inneholder også aktuelle kapitler om intergenerasjonell sosial mobilitet, bankregulering og konkurranse, i tillegg til en anvendelse av *Going for Growth*-metodologien i Brasil, Kina, India, Indonesia og Sør-Afrika.

Kapittelet om intergenerasjonell sosial mobilitet ("En familieaffære", kapittel 5) undersøker hvordan strukturelle tiltak kan fjerne hindringer for sosial mobilitet og dermed fremme like muligheter for alle. Slike reformer kan både øke likestilling og forbedre økonomisk vekst ved å legge til rette for fordeling av menneskelige ressurser på best mulig måte. Følgende hovedkonklusjoner om intergenerasjonell sosial mobilitet og forbindelsen til offentlig politikk dukker opp fra den nylige analysen på tvers av landegrensener:

- Foreldres bakgrunn eller sosioøkonomisk bakgrunn påvirker etterkommeres utdanning, lønn og inntekter i praktisk talt alle land det finnes informasjon for, men det er store forskjeller mellom land. Hvor mye mobilitet det er med tanke på sønners mulighet til å tjene mer enn sine fedre er spesielt lav i Frankrike, Italia, Storbritannia, og USA, mens det er høyere mobilitet i de nordiske landene, Australia og Canada.

- Den betydelige lønnspremien assosiert med å vokse opp i en bedre utdannet familie, og det tilsvarende handikappet med å vokse opp i en mindre utdannet familie, varierer også på tvers av europeiske OECD-land. De er spesielt store i søreuropeiske land og Storbritannia.
- Hvordan elever gjør det på videregående skole står spesielt sterkt i forhold til foreldres sosioøkonomiske status i Belgia, Frankrike og USA, men har mindre betydning i noen av de nordiske landene og i Canada og Korea.
- Ulikheter i videregående utdanning vil med stor sannsynlighet også forflytte seg til ulikheter i utdanning etter videregående skole og påfølgende lønningsforskjeller.

Utdanningspolitikk, slik som fremming av tidlig utdanning og sosial miks i skolen, eller å unngå at studenter blir styrt mot visse studieretninger på et tidlig tidspunkt, er blitt funnet til å spille en nøkkelrolle for å forklare observerte forskjeller i intergenerasjonell sosial mobilitet på tvers av landegrensener. Omfordeling og inntektsstøtte er også assosiert med større intergenerasjonell sosial mobilitet.

Kapittelet om bankregulering og konkurranse innenfor bankvesenet ("Getting it Right", kapittel 6), utforsker tilstedeværelsen av mulige vekselvirkninger mellom stabilitet og konkurranse i finanssektoren. Den nylige finanskrisen har illustrert hvor viktig det er med en stabil banksektor, mens potensielle gevinster fra konkurranse er veletablerte. I de gjeldende forslagene og tiltakene for å styrke bankregulering, må det tas hensyn ikke bare til stabilitet, men også til å bevare de veletablerte gevinstene som kommer fra konkurranse i finansmarkedene. Resultatene er som følger:

- Forhold mellom indikatorene knyttet til bankregulering og tiltakssammendrag knyttet til konkurranse i banknæringen peker ikke på at bankregulering har negativ innvirkning på konkurranse. Det er dermed mulig at det ikke finnes noen vekselvirkninger mellom stabilitet i finanssektoren og konkurransemål.
- Noen områder av bankregulering, spesielt makten til den som overser banksektoren, kan til og med se ut til å ha vært assosiert med større konkurranse i banksektoren, muligens fordi sterk oversikt hjelper med å danne et mer rettferdig grunnlag for virksomhetsdrift for alle konkurrenter.
- Kun på et par spesifikke områder, slik som tilgang og eierskapsrestriksjoner, kan det se ut til at bankreguleringstiltak svekker konkurranse.
- Effekten av bankregulering på konkurranse i banksektoren ser ut til å være avhengig av hvor sterk oversikten er. For eksempel, det kan se ut som sterke reguleringsorganer kan dempe de konkurransehemmende effektene av strenge regler til adgang og eierskap.

Et siste kapittel (kapittel 7), bruker OECDs Going for Growth rammeverk for Brasil, Kina, India, Indonesia og Sør-Afrika, her referert til som "BIICS" - som er de største økonomiene i sine respektive regioner. Kapittelets fokus er hvordan man kan oppnå eller opprettholde høy vekst og dermed sikre en økning i levestandard relativt til OECD over et lengre tidsperspektiv. Analysen i kapittelet foreslår en rekke fellesområder hvor det pågår reform på tvers av BIICS:

- Raske forbedringer i tilgang på utdanning har ført til at antallet elever i disse landene som går på videregående skole er lignende antallet for yngre grupper i OECD-land (dette er i mindre grad tilfellet i India), noe som lover bra for vedvarende produktivitetsvekst i kommende tiår. Som en kontrast er de fleste av produktmarksreguleringene mindre egnet til konkurranse i BIICS sammenlignet med den øvre halvparten av OECD-land.
- Vedvareneheten av store uformelle sektorer i de fleste BIICS og ekstremt lav arbeidsutnyttelse i Sør-Afrika rettferdiggjør en mangefasettert strategi med vekt på tilretteleggelse av sysselsetting i formelle sektorer. Viktige strukturelle tiltak i dette henseende inkluderer forbedring av menneskelig kapital og arbeidsmarkedsfleksibilitet, forenkling av skattesystemer og reduksjon av tyngende produktmarksreguleringer.
- Eiendomsrettigheter og juridiske institusjoner kunne bli styrket i BIICS, spesielt i Kina og Indonesia. Det er også betydelig rom for å styrke rammeverket for håndhevingstiltak i disse to landene, så vel som i Brasil.
- Finansmarkeder er typisk sett grunnere i BIICS enn i den øvre halvparten av OECD-land, noe som tyder på lave nivåer av finansiell inkludering og en mer begrenset rolle for finansiell tjenesteyting. Strukturelle tiltak rettet mot etablering av flere finansielle tjenester, inkludert bedre reguleringer, kan øke størrelsen på firma, kapitalakkumulasjon og produktivitet.

Bruken av rammeverket Going for Growth for BIICS er mer vanskelig enn for OECD-land, siden det totale antallet indikatorer for strukturelle tiltak og prestasjoner for tiden ikke er tilgjengelig på tvers av disse landegrensene. I tillegg, med deres omfattende forskjeller vis-a-vis noen av OECD-økonomiene, øker inkorporasjonen av BIICS i Going for Growth uensartetheten av landsdekning. Ikke desto mindre illustrerer oppgaven fleksibiliteten og kraften

av rammeverket Going for Growth, som vil bli utbedret som en del av integrasjonen av disse landene i oppgaven i følgende år.

© OECD 2010

Denne oppsummeringen er ingen offisiell OECD-oversettelse.

Denne oppsummeringen kan reproduseres hvis OECDs copyright og originalens tittel angis.

Flerspråklige oppsummeringer er oversatte utdrag av OECD-publikasjoner opprinnelig utgitt på engelsk og fransk.

Disse er gratis tilgjengelige på OECDs Online Bookshop www.oecd.org/bookshop/

For ytterligere informasjon, ta kontakt med OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate, rights@oecd.org eller per faks: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, 75116
Paris, France

Besøk vårt nettsted www.oecd.org/rights/

